

ATILLA ATALAY • Sıdıka

ATILLA ATALAY 1963 yılında İstanbul'da doğdu. 1978'den başlayarak on yıl boyunca *Gırgır* ve *Fırt* dergilerinde mizah öyküleri yazdı. İTÜ İnşaat Mühendisliği Fakültesi'ni bitirdi. 1989 yılında çalıştığı dergilerden ayrılarak *Hıbr*, daha sonra *HBR* *Maymun* dergisinin kurucuları arasında yer aldı. Yazılarını halen *Leman*, *Mağara* ve *Bayan* yanı dergilerinde sürdürüyor. Atalay'ın yayımlanmış kitapları: *Usulcacık* (1990), *Ebekulak* (1993), *Sıdka* (1994), *Civciv Kutusu* (1995), *Uyuyamadığım/Düş Kovalayan* (1996), *Menekşe İstasyonu* (1996), *Yalnızlık Aletleri* (1997), *Dup Dup Çedene* (1999), *Eray* (1999), *Hayaller Kâhyası* (2000), *Ağlama Dolabı* (2003), *Kişi Başına Bir Yalnız* (2006), *Kalbin Bôcûü* (2009), *Mecnun Kuleleri* (2011), *Yavaş Tren* (2016).

e-posta: atilla.atalay@gmail.com
www.atillaatalay.blogspot.com

1994, Telos Yayıncılık (2 baskı)

1995, Telos Yayıncılık (1 baskı)

İletişim Yayınları 338 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 37

ISBN-13: 978-975-470-522-5

© 1996 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1-28. Baskı 1996-2021, İstanbul

29. Baskı 2024, İstanbul

KAPAK Latif Demirci

UYGULAMA Nurgül Şimşek

DÜZELTİ Seçkin Oktay

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ATILLA ATALAY

Sıdika

Öpücük Balığı
Fabrığa

Sıdıka İçin Yazılanlardan 151

Sıdıka ile Roportaj **153** / Ve Onlar ve Sıdıka ve Ben **158**

Öpücük Balığı 163

Seslerim **167** / Geliş Gidiş **170** / Yaşar Baba **172**

Öpücük Balığı **177** / fiakacı **187**

Fabrıga 191

Annem "Havva Örtmen" için...

Sıdıka ve Kitaplar...

- Babam izin verdi bi kere!
- Herif zilzurnaydı be... Ne dediğini anlamamıştır. Tüyap filan... Kim bilir ne sandı...
- Ben anlamam... “Babacım kitap fuarına gidip bikaç kitap alıym mı” dedim, kafasını öne eğerek onayladı... “Hüyp” dedi...
- “Kafasını öne eğdi” dediğin; baban yoğurt tabağına düşüp sızdı bi kere... Ayrıca yıllardır babanı rakı sofralarından toplayıp yatağına taşımış bi kadın olarak diyebilirim ki, çıkardığı “Hüyp” sesi, “Hayır” demek... O haldeyken söylediği sözleri en iyi ben yorumlarım... Mesela; “Hanmbikahbzubeaa” derse, bu “Hanım bi sade kahve yapsana” demek... “Biy-cammımımı” şeklinde mırıldanırsa, “Pijamamı giydir” demek... “Raggiynerezakmınavradına” diye haykırdığında ise “Rakıyı nereye sakladınız lan, daha içicam” demek...
- Peki anne! Ben anlaşılır ve net sözcüklerle söylüyorum... Kitap fuarına gidicem, işte o kadar!
- İyi! Dönüşte Kelime-i Şahadet getir... Baban seni sağ ko-maz... İstersen minibüsten bi durak önce in, harakiri yap...

Ev kana bulanmasın...

– Ay anne, şiddetin ne hoş, ne güzel dehşetin... Kendimi yuvamda, sıcacık bir mezbahada gibi hissettim... Altı üstü bi fuara gidicez dedik, derhal ortalık kan ve barut koktu... Anlaşıldı... Sağ kalabilmek için kitap fuarından sonra, silah fuarına ve Bekaa Vadisi'ne de uğramam gerekiyo...

– Gerekmioyo aslında, manyaklaşmazsan uzun yaşarsın... Şurda sıcacık sobanın başında otur işte... Boş zamanlarını değerlendirmek için ille de kitap okuman mı gerekiyo... Zaten bizim ev hobi fuarı gibi... Çiçekler, kuşlar, akvaryum, kedi... Onlarla vakit geçir.

– Çiçekmiş... Geberik bir menekşe var... Geçen gün bi tane açıcak oldu, babam saksıda izmarit ezerken paraladı... Bu sevgisiz evde çiçek mi büyür be... Bütün hayvanat stress içinde... Balık doğurduğunu yiyo, kuşun bi kere “cık” dediğini duymadım, kedinin de âdetleri düzensiz...

– Çiçeğe çubuk gübre koydum, kedi yaşlı zaten... Kuşu da değiştirecez...

– Kuşu değiştireceklermiş... Şu sevgisizliğe bak... Zavallı hayvan... Mobilya mı kız bu? Koltukların yüzünü, duvarkâğıdını filan mı değiştiriyorsun? Önce şunu anla, o bir organizma, o kuşun bile bir kimliği var anne!

– Senin de bi kimliğin var... Baba adı hanesinde eşşek kadar Zekeriya yazıyo... Hatırlatırım!.. Bu mevzu kapanmıştır Sıdika, kuşa yem ver!

* * *

– Sıdıkâğ! Sıdıkâa!.. Kuş nerde kız, naaptın?..

– Abim yemiştir...

– Doğru cevap ver... Kafesinde yok hayvan...

– Ay ne baariyosun anne... Kuş eskidiydi zaten, değiştirecez diyodunuz... Belki babam götürmüştür, yerine sıfır kuş

alıacaktır... Ya da ne biliim, istavritle filan takas edicektir...

– Naaptın kız kuşa?

– Kuşu bozup yastık yaptım... Çeyzime... Kuş tüyü kır-lent...

– Dalga geçme! Akşama baban gelir, seni o kafese sokup duvara asar, görürsün...

– Tamam... Biz kuşla ööle anlaştık zaten... Onu azad et-tim. Pır dedi gitti... Şimdi kitap fuarındadır, belki ordan bir tiyatroya gider, oturur arkadaşıyla kahve içer, konuşur... Şimdiye belki insan bile olmuştur...

* * *

– Teytö! Mmmminazastaravradını heytk! Zımbalinsstimi-ni... Rrosb!

– Baban diyo ki, kuşu niye saldın? Kitap fuarında bok mu var? Yediğin dayak yetmedi mi...

– Piycammımı...

– Baban pijamasını istiyor...